

2. Έχουν τα άρθρα 43 ΕΚ, 48 ΕΚ και 49 ΕΚ την έννοια ότι αποτελούν εμπόδιο για μια εθνική ρύθμιση, όπως η προκύπτουσα από το νδ 241/97, της 9ης Ιουλίου 1997, όπως τροποποιήθηκε με το νδ 490, της 28ης Δεκεμβρίου 1998, που αναφέρεται επίσης στο κωδικοποιημένο κείμενο περί φόρων εισοδήματος (πδ 917 της 22ας Δεκεμβρίου 1986) και στον νόμο 413 της 30ής Δεκεμβρίου 1991, η οποία αναθέτει αποκλειστικά το δικαίωμα ασκήσεως ορισμένων δραστηριοτήτων παροχής συμβουλών επί φορολογικών θεμάτων σε μία μόνη κατηγορία φορέων, τα Centri di Assistenza Fiscale (CAF), στερώντας σε άλλους επαγγελματίες του κλάδου, καίτοι διαθέτουν τα προσόντα ασκήσεως του επαγγέλματος παροχής συμβουλών σε φορολογικά και λογιστικά θέματα (συμβούλοι επιχειρήσεων, ανεξάρτητοι λογιστές, δικηγόροι, αλλά και σύμβουλοι εργασίας), τη δυνατότητα να ασκούν υπό τις ίδιες προϋποθέσεις και υπό ίσους όρους τις ίδιες δραστηριότητες που ανατίθενται αποκλειστικά στα Centri di Assistenza Fiscale;
3. Έχει το άρθρο 87 ΕΚ την έννοια ότι συνιστά κρατική ενίσχυση ένα μέτρο όπως αυτό που προκύπτει από τη ρύθμιση του νδ 241/97, της 9ης Ιουλίου 1997, και ειδικότερα από το άρθρο του 38, η οποία προβλέπει υπέρ των CAF αμοιβές βαρύνουσες τον κρατικό προϋπολογισμό, για τις δραστηριότητες του άρθρου 34, 4ο εδάφιο, και τις του άρθρου 37, 2ο εδάφιο, του νδ 241/97.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, με διάταξη της 17ης Οκτωβρίου 2003, στην υπόθεση 1) RAL (Channel Islands) Ltd, 2) RAL Ltd, 3) RAL Services Ltd, 4) RAL Machines Ltd κατά Commissioners of Customs and Excise

(Υπόθεση C-452/03)

(2004/C 7/34)

Με διάταξη της 17ης Οκτωβρίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 27 Οκτωβρίου 2003, το High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ 1) RAL (Channel Islands) Ltd, 2) RAL Ltd, 3) RAL Services Ltd, 4) RAL Machines Ltd και Commissioners of Customs and Excise που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- (1) Υπό τις περιστάσεις της παρούσας υποθέσεως και
- (2) έχοντας υπόψη την έκτη οδηγία (77/388/ΕΟΚ) ⁽¹⁾ της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, ειδικότερα τα άρθρα 2, 4 και 9, τη δεκάτη τρίτη οδηγία (86/560/ΕΟΚ) ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 17ης Νοεμβρίου 1986, για την εναρμόνιση των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Τρόπος επιστροφής του φόρου προστιθέμενης αξίας στους υποκείμενους στο φόρο που δεν είναι

εγκατεστημένοι σε έδαφος της Κοινότητας, ειδικότερα τα άρθρα 1 και 2, καθώς και τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου:

- 1) Πως πρέπει να ερμηνευθεί η φράση «μόνιμη εγκατάσταση» του άρθρου 9 της έκτης οδηγίας;
- 2) Ποιοι είναι οι παράγοντες που πρέπει να ληφθούν υπόψη για τον καθορισμό του αν η παροχή υπηρεσιών για μηχανές τυχερών παιχνιδιών που λειτουργούν με κέρματα γίνεται από την επιχειρηματική εγκατάσταση μιας εταιρίας όπως είναι η CI ή από άλλη μόνιμη εγκατάσταση που μια εταιρία όπως η CI μπορεί να έχει;
- 3) Ειδικότερα:
- α) όταν η επιχειρηματική δραστηριότητα μιας εταιρίας (Α) είναι διαρθρωμένη υπό περιστάσεις όπως αυτές της παρούσας υποθέσεως κατά τρόπον ώστε μια θυγατρική εταιρία (Β), τις οποίας οι επιχειρηματικές εγκαταστάσεις βρίσκονται εκτός του εδάφους της Κοινότητας, παρέχει υπηρεσίες για μηχανές τυχερών παιχνιδιών που λειτουργούν με κέρματα και ο μόνος σκοπός της δομής αυτής είναι να εξαλειφθεί η ευθύνη της Α προς καταβολή ΦΠΑ στο κράτος στο οποίο αυτή είναι εγκατεστημένη:
- (i) μπορούν οι υπηρεσίες για μηχανές τυχερών παιχνιδιών που λειτουργούν με κέρματα να θεωρηθούν ότι παρέχονται από τη μόνιμη εγκατάσταση εντός αυτού του κράτους μέλους, και σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως,
- (ii) μπορούν οι υπηρεσίες για μηχανές τυχερών παιχνιδιών που λειτουργούν με κέρματα να θεωρηθούν ότι παρέχονται από τον τόπο όπου η Β έχει τις επιχειρηματικές της εγκαταστάσεις;
- β) Όταν οι επιχειρηματικές δραστηριότητες μιας εταιρίας (Α) είναι διαρθρωμένες κατά τέτοιον τρόπο ώστε, για τους σκοπούς εφαρμογής των κανόνων του τόπου παροχής των υπηρεσιών, μια θυγατρική εταιρία (Β), υπό περιστάσεις όπως αυτές της παρούσας υποθέσεως, έχει ως αντικείμενο την παροχή υπηρεσιών για μηχανές τυχερών παιχνιδιών που λειτουργούν με κέρματα από την επιχειρηματική της εγκατάσταση που βρίσκεται εκτός του εδάφους της Κοινότητας και δεν έχει μόνιμη εγκατάσταση, από την οποία παρέχονται οι υπηρεσίες αυτές, στο κράτος μέλος εντός του οποίου η Α είναι εγκατεστημένη και μόνος σκοπός της δομής αυτής είναι να αποφεύγεται η υποχρέωση της Α προς καταβολή του ΦΠΑ σ' αυτό το κράτος για τις εν λόγω υπηρεσίες:

- (i) μήπως οι συναλλαγές μεταξύ Β και των θυγατρικών εταιριών εντός του κράτους μέλους (Α, Γ και Δ) χαρακτηρίζονται, όσον αφορά τους σκοπούς του ΦΠΑ, ως παροχές υπηρεσιών που έγιναν από ή σ' αυτές τις εταιρίες κατά τη διάρκεια των οικονομικών τους δραστηριοτήτων· σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως,
- (ii) ποιοι παράγοντες πρέπει να ληφθούν υπόψη για τον καθορισμό της ταυτότητας του παρέχοντος τις υπηρεσίες για μηχανές τυχερών παιχνιδιών που λειτουργούν με κέρματα;
- 4) α) Ισχύει εν προκειμένω η αρχή της καταχρήσεως δικαιώματος η οποία (ανεξάρτητα από την ερμηνεία που θα δοθεί στις οδηγίες περί ΦΠΑ) μπορεί να αποκλείσει το επιδιωκόμενο ευεργέτημα σε υπόθεση όπως η παρούσα;
- β) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, πως λειτουργεί η αρχή αυτή υπό περιστάσεις όπως οι εν προκειμένω;
- 5) α) Τι σημασία, αν συντρέχει περίπτωση, πρέπει να προσδοθεί στο γεγονός ότι οι Α, Γ και Δ δεν είναι θυγατρικές της Β και η Β δεν ελέγχει τις Α, Γ και Δ ούτε κατά νόμον ούτε οικονομικά;
- β) Θα υπήρχε διαφορά στις απαντήσεις των ανωτέρω ερωτημάτων αν το είδος της διαχείρισεως εκ μέρους της Β στις επιχειρηματικές της δραστηριότητες εκτός του εδάφους των Κοινοτήτων ήταν αναγκαίο για την παροχή υπηρεσιών σε πελάτες για μηχανές τυχερών παιχνιδιών που λειτουργούν με κέρματα και ούτε οι Α, Γ ούτε η Δ ασκούν τέτοιες δραστηριότητες;

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49.

(²) ΕΕ L 326 της 21.11.1986, σ. 40.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court), με διάταξη της 23ης Οκτωβρίου 2003, στην υπόθεση The Queen κατ' αίτηση των 1) ABNA Ltd, 2) Denis Brinicombe (εταιρία), 3) BOCM Pauls Ltd, 4) Devenish Nutrition Ltd, 5) Nutrition Services (International) Ltd, 6) Primary Diets Ltd κατά 1) Secretary of State for Health, 2) Food Standards Agency

(Υπόθεση C-453/03)

(2004/C 7/35)

Με διάταξη της 23ης Οκτωβρίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις

27 Οκτωβρίου 2003, το High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ The Queen κατ' αίτηση των 1) ABNA Ltd, 2) Denis Brinicombe (εταιρία), 3) BOCM Pauls Ltd, 4) Devenish Nutrition Ltd, 5) Nutrition Services (International) Ltd, 6) Primary Diets Ltd και 1) Secretary of State for Health, 2) Food Standards Agency που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Είναι το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2002/02/ΕΚ (¹) και/ή το άρθρο 1, παράγραφος 4, της οδηγίας 2002/02, καθόσον το τελευταίο αυτό άρθρο τροποποιεί το άρθρο 5γ, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 79/373/ΕΟΚ (²) και επιβάλλει την υποχρέωση αναγραφής των ποσοστών, ανίσχυρα, επειδή:

- α) το άρθρο 152, παράγραφος 4, στοιχείο β', ΕΚ δεν μπορεί να αποτελεί τη νομική βάση τους,
- β) προσβάλλουν το θεμελιώδες δικαίωμα της ιδιοκτησίας,
- γ) παραβιάζουν την αρχή της αναλογικότητας;

(¹) Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για την τροποποίηση της οδηγίας 79/373/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί κυκλοφορίας των σύνθετων ζωοτροφών και για την κατάργηση της οδηγίας 91/357/ΕΟΚ της Επιτροπής (ΕΕ 2002 L 63, σ. 23).

(²) Οδηγία του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 1979, περί εμπορίας των συνθέτων ζωοτροφών (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/025, σ. 33).

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 27 Οκτωβρίου 2003

(Υπόθεση C-456/03)

(2004/C 7/36)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την Karen Banks, άσκησε στις 27 Οκτωβρίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί με την οδηγία 1998/44/ΕΚ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Ιουλίου 1998, για την έννομη προστασία των βιοτεχνολογικών εφευρέσεων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 15 της εν λόγω οδηγίας.